

עובדות ועובדי רשת אורט היקרים,

בכאב שאין לו סוף ובלב כבד, אנו נפרדים היום משירי ביבס וילדיה, אריאל וכפיר, שהחזרו בימים האחרונים לאדמת ישראל בארונות מתים, לאחר שנרצחו בדם קר.

שירי והילדים - לא הצלחנו למנוע את החטיפה שלכם, לא הצלחנו למנוע את הזוועות. עשינו מאמצים אדירים להגיע אליכם מאז, ושילמנו עליהם בחברה מחיר יקר ביותר. יצאנו להילחם במחבלי החמאס וחזבאללה, הבאנו הישגים רבים, אך לא הצלחנו להחזירכם הביתה בחיים.

הדעת לא מאפשרת אפילו לסבול את המחשבה על הרגעים האחרונים שלכם. **המעט שאנו יכולים לעשות כעת הוא ללוות אתכם במסע האחרון**, לכבד את זכרכם, לזכור ולא לשכוח את הרוע המוחלט שמולו עמדתם, ואת הערכים שאיתם, שירי כאמא וכמשפחה שלמה, ביטאתם בחייכם.

כפי שאנו מתפללים על כל אדם בדרכו האחרונה, נאמר:

"אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על פני השכינה

במעלות קדושים וטהורים פזוהר הקיע מזיהרים את נשמות שירי, אריאל וכפיר ביבס שהלכו לעולמם,

לכן בעל הרחמים יסתיירם בסתר פנפיו לעולמים, ויצרר בצרור החיים את נשמותיהם,

ה' הוא נחלתם, וינוחו בשלום על משפכם, ונאמר אמן."

אני פונה אליכם, כלל עובדי הרשת: בשעת ההלוויה של שירי והילדים, עצרו את הלימודים, עצרו את עשייתכם החשובה וצאו יחד עם התלמידים, הסטודנטים ודגלי ישראל למפגן של אחדות בבתי הספר ובקהילה, לתת כבוד אחרון למשפחה אמיצה ואהובה שאנו קוברים היום. **נזכור אותם ואת כל אלו שנרצחו בשבי ואת הגיבורים והגיבורות שעשו הכל כדי להגיע אליהם ונפלו על המשמרת בלחימה עזה וקשה. נישא תפילה לחזרתם המהירה של החטופים והחטופות ולהחלמתם של פצועי צה"ל בגוף ובנפש.**

זהו שיעור לאחדות, חוסן וכבוד. אין שיעור טוב ממנו!

רגעים כאלו מהווים ללא ספק נקודת שפל מסוימת בתולדות עמנו, רגע קשה מאוד. אך גם מרגעי השפל, אנו מחויבים להמשיך ולצמוח. כי אין לנו ברירה אחרת.

רשת אורט תמשיך לחנך לערכים של מוסר, צדק ואנושיות, לצד עמידה איתנה מול רוע מוחלט ולחימה בו ללא פשרות. נמשיך לטפח את ההבנה שתפקידנו הוא להרבות את האור, בעולם שמאבד לעיתים את המצפן שלו.

אנחנו לעולם לא נוותר על האחדות והתקווה.

יהי זכרם ברוך.

בכבוד רב,
רז פרוילד,
מנכ"ל רשת אורט